

[Ninn-Hansen.]

des' fornemme taler eller Ove Rodes strålende taler. Ja, jeg har undertiden bagefter foretaget sammenligninger med de taler, der holdes nu af det radikale venstres repræsentanter i det høje ting, og kan altså ikke komme bort fra, at den tilbagegangs-linje, der foreligger, ikke er helt uforklarlig.

Når det gør mig ondt, at det kunne gå sådan, som det ærede medlem her har omtalt, skyldes det også, at vi var en hel del, der regnede med generationsskiftet i det radikale venstre og regnede med et godt generationsskifte, sådan at det radikale venstre kunne blive et liberalt parti og ikke blot en dikkende lammehale, der troligt følger socialdemokratiet, vel endda helt ind i kildeskattemysteriet.

Vi regnede også med, at det radikale venstre havde forladt sin fortid med hensyn til udenrigspolitikken og ikke ville vandre videre i gamle radikale forsvarssynspunkter. Jeg skal da gerne sige, at det ærede medlem hr. Helge Larsen, der vist altid har været NATO-tilhænger, så længe NATO har eksisteret, vel er en af dem, vi havde ventet mest af i denne forbindelse. Derfor forstår jeg også, at udviklingen gør det ærede medlem ondt. Jeg forstår også godt, at det ærede medlem følte trang til her fra talerstolen at citere Poul Møllers — eller for at undgå forvekslinger Poul Martin Møllers — bemærkninger. Jeg tillader mig at gentage citatet. Poul Martin Møller sagde:

„Bagefter gik jeg en tur og bandede af.“

Ja, efter dette citat, som det ærede medlem fremførte, ved vi jo, at der var noget, der kom fra hjertet, og vi ved også, hvor det ærede medlem har opholdt sig sidste lørdag og søndag, da det radikale landsmøde med forstander Haugaards anbefaling vedtog sin anti-NATO-resolution. Vi ved vel endda også nogenlunde, hvad det ærede medlem sagde, da han opholdt sig udenfor, men jeg skal ikke gentage det, for så ville jeg komme i strid med forretningsordenen.

Det er vel i det hele svært at se, ikke mindst efter det radikale venstres sidste udtalelser, hvor dette parti overhovedet har en placering. Jeg skal ikke sige, at det radikale venstre kun udtaler sig med forældede synspunkter. Der kommer jo også undertiden frem synspunkter, der kan virke

mere moderne, men det gælder altid, at der er et andet parti, der udtaler sig mere klart om det pågældende spørgsmål end det radikale venstre, og derfor er der vel ikke noget at sige til, at den radikale ordfører ved denne lejlighed har talt, som han gjorde.

K. B. Andersen: Der er en del bemærkninger, jeg måske ville have gjort til de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og Poul Møller, men som jeg kan spare mig, også af hensyn til tingets tid, efter de taler, som den højtærede statsminister og den højtærede finansminister holdt i formiddags, og jeg skal prøve på ikke at gentage noget af, hvad der blev sagt ved den lejlighed.

Man må jo nok sige, når man hørte de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og Poul Møller i går, at man skulle egentlig ikke tro, at vi snart skal have valg, og at befolkningen altså skal have noget at tage stilling til, noget at vælge imellem. I de taler, der blev holdt i går, var der jo ikke noget alternativ. Der var det dels ikke rent talmæssigt, hvad vi jo beskæftigede os en del med i går, og som også andre har beskæftiget sig med tidligere på dagen i dag, og der var ikke noget alternativ politisk. Der var, hvad jeg vil kalde sådan lidt usammenhængende petitesse-kritik fra småtingsafdelingen, og det var jo ikke uventet, og det var hist og her heller ikke uberettiget. Der er jo dog ingen, der er fuldkommen, og det vil formodentlig regeringen heller ikke påberåbe sig at være. Men man havde ikke mod til — og det er det helt afgørende, og det var klogt — man havde ikke mod til at nægte, for at sige det på den måde, at aldrig har så mange haft det så godt, som de har det i dette øjeblik. Man havde ikke lyst til at bore for meget i det økonomiske grundlag for denne fremgang, det vil sige den måde, hvorpå vi har modtaget de gode konjunkturer, der kom til os udefra. Jeg går ud fra, at når man ikke havde lyst til det, var det i håb om, at vi fra regeringspartiernes hold skulle lade være med for stærkt igen at understrege ansvarsløsheden i den økonomiske politik, som VK-partierne har ført i disse år, en ansvarsløshed i forhold til den politik, som har været